

gen. Der er jo en ikke ringe Forskjel imellem dette og hvad der tidligere var vedtaget; men der maa lægges særdeles Vægt paa, at medens dette Forslag vil give Leilighed til at fremtvinge, hvor det i enkelte Tilfælde behøves, det Fornødne, er der sikret Sogneforstanderskabet al Leilighed og Afgang til at gjøre sin Mening gjældende og faae den prøvet af en høiere Autoritet. Dertil skal jeg indskrænke mig, hvad dette Forslag angaaer. Hvad Endringsforslaget til § 29 angaaer, da vil det sees, at dette gaaer ud paa, at det Stykke: „hvilket bliver nærmere at ordne af Aantsraadet efter Forslag af vedkommende Sogneforstanderskaber ved Regulativer, som indsendes til Justitsministeriets Stabskæstelse“, skalde udgaae. Det er forekommet Forslagskilderne, at den anførte Bestemmelse maa være noget overslødig, eftersom der senere i § 33 bliver Tale om en Vedtægt, der ogsaa angaaer Sprøiterne, og hvor det synes naturligt at optage de Bestemmelser, der maatte være specielt fornødne for Sprøiternes Vedkommende, og naar den sidste Vedtægt kommer til at indbefatte, hvad der er tilsigtet, synes det, at der ikke bliver Noget tilbage for Regulativerne efter § 29. Skalde denne Opfattelse være rigtig, maa deraf følge, at Stykket udgaaer. Til § 30 er der under Forudsætning af, at Forslaget til § 28 forkastes, foreslaaet, at de 3 første Linier undergaae en Omredaction, hvilket under den nævnte Forudsætning synes os at maatte være en ligefrem Følge af den Maade, hvorpaa § 28 er affattet, idet der, naar Sogneforstanderskabet ikke har anden Forpligtelse end den, det, om jeg saa maa sige, giver sig selv, ikke kan være Tale om, at andre Autoriteter kunne anskaffe Sprøiter, fordi Sogneforstanderskabet undlader Anskaffelsen. Men naar Endringsforslaget til § 28 antages, maa derimod § 30 tilføies en Bestemmelse, der svarer til hin Omendring, og som da maatte gaae ud paa, deels hvorledes der skal forholdes, naar et Forstanderskab ikke i rette Tid har anskaffet en Sprøite, som det var det paalagt at anskaffe, deels hvorledes der skal forholdes, naar et Forstanderskab har vedtaget paa Grund af en anerkjendt Nødvendighed at anskaffe Sprøite, men undladt at opfylde Beslutningen. Vi ere nemlig gaaede

ud fra, at det, selv om Anskaffelse af Sprøite ikke er paabudt af en høiere Autoritet, dog ikke bør stilles saa aldeles hen, om Forstanderskabet, naar det erkjendte Nødvendigheden af Sprøitehold, opfylder, hvad det anseer fornøvendigt; thi ellers vil Bestemmelsen om en almindelig Pligt for Forstanderskabet være, saa at sige, ørkesløs. Yovrigt maa jeg bemærke, at den Deel af Endringsforslaget, der beroer paa Endringsforslaget til § 28, indeholder en aldeles ny Bestemmelse, hvilket nemlig gjælder den Bestemmelse, at ethvert Sogneforstanderskab skal inden Udgangen af 1862 have taget Beslutning om, hvorvidt det anseer det fornødent at anskaffe nogen Sprøite. Vi have anseet det nødvendigt, at der gives den høiere Autoritet, der skal have Indflydelse paa dette Forhold, Leilighed til i Tide at komme til Kundskab om, hvorledes Sogneforstanderskaberne betragte Sagen, og derfor have vi foreskrevet Bestemmelsen, uden hvilken det formeentlig ogsaa vilde blive næsten umuligt at opnaae en tilbørlig Ordning af det hele Forhold, og at undgaae, at der kunde komme et Tidspunkt, hvor aldeles ingen Sprøiter fandtes, nemlig i det Tilfælde, hvor alle Sogneforstanderskaber havde udsat til 1865, da Hovedgaardseiernes Forpligtelse ophører, at foretage Noget til Sprøiters Anskaffelse. Det første Forslag til § 35 anseer jeg for en reen Redaction, da det er klart, at der ved „faste Eiendomme“ maa være meent „Steder“, eftersom Udtrykkene i Paragraphen ellers ikke kunne passe. Det samme gjælder om det andet Forslag til denne Paragraph. Til § 37 er der stillet et Forslag om, at der til Slutningen skalde tilføies de Ord: „Og bliver denne Bestemmelse tillige anvendelig med Hensyn til de nuværende Hovedgaardssprøiter.“

Med Tilføiningen tilsigtes at gjøre det endmere klart, at Hovedgaardseierne komme ind under Paragraphens Bestemmelse om hvad der skal gjælde, naar En eller Flere for egen Regning have anskaffet Sprøite. De Tvivl, der i saa Henseende kunde reises, er der saameget mere Grund til at fjerne, som Saadant vil bidrage til, at Eierne af Hovedgaardssprøiter lettere komme i et billigt Forhold ligeoverfor den Com-